

■ VENT BLAU ■

*El trist adéu
a l'emissora*

En Pitu Anaya és un home-not amb totes les de la llei: visceral, vital, enèrgic, enginyós, extravertit, ambiciós, divertir. Sempre davant d'un micro, l'hem vist en mil i una batalles, des de retransmissions esportives fins a magazins informatius, fent d'animador en la cavalcada de Reis o presentant amb passió un programa de cinema. Seria del tot desencertat dir que és l'home de la COPE a Figueres, ja que dit així l'etiqueta es presta a molt males interpretacions. És, senzillament, l'home de la Radio, un comunicador local que reuneix habilitats suficients per tocar un solo o per fer d'home orquestra. I treballa a Ràdio Popular (RIP) de Figueres, l'emissora de l'Empordà finiquitada i avui empeltada a Girona.

Dijous, en Pitu va exercir de mestre de cerimònies en l'acte commemoratiu del 45è aniversari d'aquesta emissora que, sia dit, ja no existeix, detall que va passar per alt a tots els que emotivament van prendre la paraula, que van ser molts. Tanmateix, la convocatòria es va destacar per les absències. Ni el director que la va fer créixer, Manuel Pont i Bosch, ni representants destacats del Patronat, ni cap càrrec institucional, ni l'alcalde de la ciutat... Tan il·luminors que són els mitjans de comunicació, i quan es tracta de la COPE tothom se n'allunya com de la pesta. Amb raó. Només la llibertat d'expressió i el dret de rèplica emparen el mal i la ignominia que actualment aquesta cadena escup contra Catalunya, els catalans, i fins contra l'Església mateixa, predicant un exemple que de cristià en té ben poc.

Amb tot, el final de Ràdio Popular de Figueres és el retrat fidel de les injustícies de la història. No reconèixer la labor dels centenars de Pitus Anaya que hi han passat deixant-s'hi la pell per la normalitat del català, per la dissolució de l'activitat cultural ciutadana, per l'abast universal de la comunicació local, és injust i immerescut. Que 45 anys s'acabin amb aquest trist tribut pot ser que sigui culpa de Jiménez Losamos. César Vidal i companyia, però tots els deutors d'aquí, que coneixem i sabem de què va més de la meitat de la missa, ens ho hauríem de fer mirar.